

מחצית השנה של המאה ה-20, והוא מומלץ לכל אלה החפצים להתיר, ולו אף במעט, את עצמם ואת חלומותיהם.

ציטוט

נמר החלומות

אלף חלומות פוקדים במרוצת שנה אחת את האדם. אף פרדיי, בסיפורה 'משחק החלומות', בוחנת את טכניקת הפיתרון האישי של כל איש לחלומותיו. תוך סיפוח ופיתוח מודעותו (ראה: פסיכולוגיה). להלן המחשה לשיטתה של אן פרדיי:

בלילה האחרון הופיע נמר ב' חלומותי, רדף אחרי ביער, לפת אותי בכפותיו והשליכני על הי אדמה. רק אז תפסתי שאני חלומת. במ- קום להתעורר מן הסיוט, חשבתי שכדאי לנצל את ההזדמנות ולשאול אותו מה רצוני דחפתיו מעט ואמרתי: 'אתה נמר חלומות ואינך יכול להזיק לי. ובכן, הבה נהיה הגיוניים ונדבר, לרגע נדהם, אך עד מהרה התאושש והמשיך לנשוק אותי. לפתע הבנתי שהוא רעב. עשיתי בקסמי והגשתי לו אומצה גדולה. אמרתי לו ש' יאכל את האומצה במקום את בשרי, והנמר עשה זאת בהתלהבות. התעוררתי בעוד הנמר מלקק את כפותיו. בדרך טי- פוסית ביותר לנמר, אנדרדוג', לא שמר לי הנמר הזה טינה על כך שהרעבתי אותו, ולאחר שבא על סיפוקו נעשה ידני דותי. הבנתי, שעלי לתת ביטוי מניח את הדעת לפראות הטבעית החבויה בי, כדי שתהיה לי למגן, לזיודה ולמד- ריכה. ואכן, העובדה היא, שמאז אותו חלום הייתי בהירה דיי בחלומות, וי באחדים מהם קראתי לנמר לעזרתי, כאשר עמדתי בעימות עם אויבי-חלום בלתי מובנים. היתה בכך משום הוכחה ליכולת הגוברת שלי להפעיל את כוחותי הפנימיים בחיי הערות - ולה- ינעם - במקום להטיל גם על אחרים את האחריות לבעיות...

תולעי תרבות

התמגדות

"בין יתר תכנות מסי-הכנסה שנתפרסמו לאחרונה, שמטרתן להציל את סוכת ה' יוצר הנופלת - היתה גם זו: מעתה ינוכה מם בשיעור 40% במקור מכל שכר סופרים.

"כדאי לעשות חשבון: סופר שיצא סיפרו לאור (בכריכה קשה) אם כרי-מזל הוא, יימכדו 2000 עותקים מסיפרו. אם מחיר הספר הוא 100 ל"י, יקבל 12 ל"י מכל עותק (15% פחות מחיר 2 כרי- כות", שהם כ"12%), ובסך הכל - 24,000

אהרון מגד עובד על הקוראים

ל"י. מזה ינובו 9,600 ל"י למסי-הכנסה ויישאר בידו 14,400 ל"י. מכוון שלפי רוב החיזוב הוא מקבל שכר זה רק פעם בשנה, בסוף השנה, יהיה ערכו של סכום זה כמהחצית - 7,200 ל"י. אם הספר הוא רומן או קובץ-סיפורים - בוודאי עבד עליו שנתיים או שלוש.

"מה הם 7,200 ל"י היום? שכר אבותים, לדעת הכל. אבל האם אין לה, לסופר, סיפוק? בוודאי יש! ראשית, קוראים או- תו. שנית, הוא תורם משהו להקפנת ה' גרעון בתקציב המדינה..."

זה תוכן בשרותו של סופר העבר אהרון מגד, בעמוד מאמרי-המערכת של דבר מיום 20.7.79. התובע מעט הערות. ומטוב, מן הסוף להתחלה:

1. במשך עשור שנים תרם אהרון מגד "להקפנת הגרעון בתקציב המדינה" - שלוש שנים כניספה לענייני תרבות (עצ- מו) בשגרירות ישראל באנגליה, שנת יצי- רה אחת ע"ח קרן ראש-המשלה, נסיעה ע"ח משלם המיסים לקונגרס פא"ן, ושאר שליחויות שהקטינו את הגרעון בתקציב המדינה.

2. לפני כחודש הוצג מגד הנ"ל בפני צופי הטלוויזיה, בתוכנית בעלת-יומרות לסטוק בתרבות, כסופר נושא דברם של סופרי-ישראל בוועידת אגודת הסופרים, מגד שכת' הזכירה, שלא הוא ולא חבריו באגודה הנ"ל (אשר בעשור השנים האחרון שם סופר ישראלי מכובד אינו מוכן להופיע תחת חסותה) לא עסקו בענייני המקצרי- עיים של הסופר, בעוד שהוא, מגד עצמו, יציג את דבר הסופרים בנאום ז'אנוביסטי, גוסת הספרות העברית של ראשית שנות ה-50, שמגד היה ממעצבי ז'אנוביותה.

3. קהל הקוראים הוא הפוסק העליון, כאשר תרגומים של סופרים כג'ורג' גראם, היינריך כה, וג'וזף הלר (בכריכה קשה) נימכרים בעשרות אלפי עותקים. הרי שקהל הקוראים מצביע בכך על אי-אמון רבתי במגדים למיניהם. ה' מסקנה: כל החשבונות על הרווח הצפוי ממכירת 2000 עותקים הוא בדיחה עצובה.

4. אילו מגד העיתונאי היה חוקר יותר, ומשרת בכך את יומונו המכובד, הרי שהיה מגלה כי סופר עברי, שאינו מקבל משכורת חודשית כיומן עברי, ונחשב עצמאי וי מחזיק בספר תקבולים, משלם במקור אך ורק 10 אחוז מסי-הכנסה, שבעזרתם הוא מסיף ומסבסד את המגדים למיניהם, ה' גישלחים לשליחויות שונות, ומשלמים, לצערם, 40 אחוז.

5. סופר נודע, סופרינו נימכרים ביותר מ-10,000 עותקים בשנה, ושאינו מקבל משכורת מיומן כלשהו, הגיב על הפיסקה של מגד אם הספר הוא רומן או קובץ- סיפורים - בוודאי עבד עליו שנתיים או שלוש... במילים: "מגד מתכוון לימר, עבד על קהל הקוראים... הוסיף אותו סופר וציטט מיחט: "מתמתקת נפשו ומתממדת באור הברוך..."

נוער

איך מי

"אין מי שלא קרא את המונוגרפיה (זו כמדומני המילה הנכונה) שחיבר ירדני היקר פרופסור היגס - תלמי היגס בשמו המלא - המוקדשת לתיאורם של איזור מור, בצפון-אפריקה המרכזית, ושל העיר התת-קרקעית העתיקה כהרים המקיפים אותו ושל השכט המזור של יהודים חבשים; וביתר דיוק, של צאצאיהם בני- התערובת, שהינם, או שהיו, תושבי- אמרתי, "אין מי" מתוך שיקול-דעת, שכן בדרך-כלל מעיין בהם קהל רחב עד מאד. כדי להימנע משימוש דברים, אסביר מיד ובגילוי לב למה כוונתי.

"ריבוי ואויביו של פרופסור היגס, שמיספרם רב מאד, מפאת הישגיו המו- הירים או בגלל דרכי-הפולמים שלו, הפס- קניות והעוקצניות, קמו כאיש אחר, וביתר

* כנראה שהכוונה היא לפלאשים ה' מתגוררים באתיופיה.

הנרי רידר הגרד "טרפ" קריאה

דיוק התיישבו אל שולחנות-הכתיבה, וי פסקו עליו שהוא - נאמר - אדם הכופה את האמת לצרכי. אכן, רק הבוקר שאל בליגלת אחד מאלה, כמכתב לעיתונות, אם אמת בפי הטוענים כי פרופסור היגס עבר את המדבר ברכו אל מור ברכיכה לא על גמל, כטענתו, אלא על צבי-יבשה אדיר ממדים.

"ההשמצה המקופלת ככתב-הפוסטר הזה הכיאה את הפרופסור, אשר כפי ש' כבר רמזתי אינו מצטיין בצניעות רבה, לידי כעס רב. והרף כל מאמצי יצא את ביתו בלונדון לפני פחות משעה ובידו שוט עשוי עורו של סופיאר, מאותו

פון שהמצרים קוראים לו קורבש, והתי- לתו נחשה לקחת נקם מממשיציו..."

כל קורא ישראלי שפוי בדעתו, שיש בכוונתו לצאת השבוע מפתח ביתו אל עבר חנות הספרים, לרכוש ספר מקורי כלשהו, בנוסח יעקוב שבתאי ו/או דן צלקה ו/או רודר שיין ו/או שמין ו/או שליץ - יעשה טוב אם יבקש שיציגו בפניו את טבעת מלכת שבא מאת הנרי רידר הגרד* שראה אור השבוע בתרגום מעו- לה לעברית.

טבעת מלכת שבא הינו שיעור שנון בספרות קלאסית, שמשום מה נחשבת כיום לספרות-נוער, מאת מחבר מעולה, המתאר את הרפתקותיו של העולם הישן, באמ- צעות עלילותיהם של ארבעה אנגלים, ה' יוצאים אל ארץ לא נודעת בלבה של אפריקה, מתוך כוונה להציל נער שנישבה בידי שבט פראי ואכזר. ביערות-העד מגלים אנשי המישלחת בני שבט מיסזורי, הטו- ענים שהם צאצאי מלכת שבא ושלמה המלך.

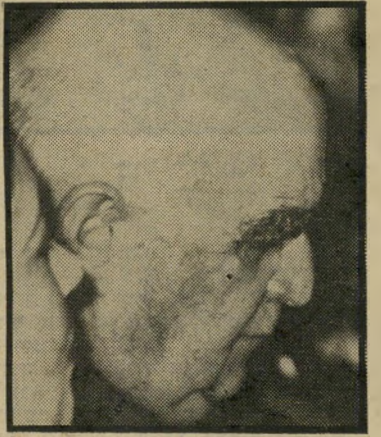
לקוראי העברית, המשבשים במהלך ה' שנה את עיניהם בקריאת ספרות מקורית, ברובה גרועה שבגרועות, מומלץ ליטול ספר זה, העוסק בראשית המאה, בעולם שהיה שונה ואחר, ולהיכנס לטריפ-קריאה, שישכיח את ימי הקיץ הלוהטים. בניגוד לספרים רבים מאותה קלאסיקה לנוער, ה' רואים אור בשנים האחרונות, הרי שסיפרו זה של הגרד מתורגם באורח מעולה, נקי מכל רבב. חבל רק שבית-ההוצאה לא הקפיד על כתיב מלא יותר, כהחליף לניי קוד שאינו קיים בו.

* הנרי רידר הגרד - טבעת מלכת שבא; עברית: (ג'נטילה) אריוד; ספרי- כתי: הוצאת כתר; 202 עמודים (כריכה קשה).

בחסף מיהו יגאל בן-מאיר? * יוחנן

באר נגד מנחם בגין * היתוש והפיל

●● השתלטותו המתוחכמת של איש סימן-קריאה, מאיר ויזלטיר, על מדור הספרות של דבר, במהלך השבועות האחרונים, הביא לרינון מרתק באחד מבתי-הקפה של תל-אביב, אליו ניכנס העורך הספרותי של דבר, יגאל בן-נתן. אחד מאנשי עכשיו סינן לתוך ספל הקפה שלו: "הנה ר' יגאל בן מאיר ויזלטיר!". ●● אנשי מפלגת העבודה חרדים מהאוטוביוגרפיה שאותה עומד לפרסם ה"כ יצחק רבין, שלדעת אנשי חוגו של רבין עשויה להיקרא "הביוגרפיה השלישית של שוימקון פרס", היות והוא גיבורה המרכזי. בין אנשי חירות לוחשים, כי האוטוביוגרפיה שאותה עומד לפרסם יוחנן באדר, ח"כ לשעבר וחברו לשעבר של ראש-המשלה מנחם בגין, עשויה להשחיר את דיוקנו של בגין יותר מאשר סיפרו של רבין את דיוקנו של פרס ●● הבדיחה העממית מספרת על יתוש שחדר לפילה ושאל לאחר גמירה: "האם הכאבתי לך?". אלא שהפילה, שלא חשה, לא השי- בה. בדיחה זו ציטט אחד מליצני הספרות העברית, ששלח לבעל המדור את הקטע הבא מתוך הספר תגים לחיים תורן. בעמ' 155 נמצא כתוב: "בכינוס סופרים בלני- גראד, בשנת 1963, כשנסענו לבקר את חרושצ'וב, ישבתי באוטובוס ליד סאר- טר. שוחחנו ארוכות על המקצוע המסוכן של נביא, על אותו מקצוע מסוכן ומגוון שאנו הסופרים עוסקים בו..." שאל אותו ליצן: (1) מיהו סארטר? (2) בשל אילו כישורים הושיבו את סארטר ליד גדול סופרי ישראל חיים תורן? (3) מדוע אין שר-התינון והתרבות שוקד על החדרת נבואותיו על תורן לתוכנית-הלימודים? (4) האם קיים בספרות העברית אדם בשם חיים תורן? התשובה: כן (ראה תצלום) ●● פעם היה זה המשורר נתן אלתרמן שכתב: "אל תחננו להם רובים..." החדש היה זה הסופר המצרי נג'יב מחפוז שתבע, במיפגש סופרים שנערך מטעם השבועון המצרי רוד-אליוטוף, תנו להם ספרים" - לסטודנטים ולאנשי החינוך של מצרים ●● מיכתב למערכת, תחת הכותרת 60 שנה לרק"ח, בסיגנון הסתה של אנטי-שמיים רוסיים, פירסם בשבוע שעבר בדבר מזכיר אגודת הסופרים העבריים, מרדכי אוריך. כמה סופרים החלו, בעיקבות המיכתב, להחתיים על עצומה, הפונה לוועד המרכזי של הסופרים, בבקשה לשחרר את הספרות העברית ממזכירה, המפרסם את כתביו במדורי המיכתבים למערכת ●● שופרסוף החליט ז'בולון המר לעשות מיצווה למען התרבות הישראלית ולפטר את מנכ"ל המועצה לתרבות לאה פורת. תחת הג' פורת, שהיתה מושלת-התרבות של יגאל אלון, עומד להתמנות אבנר שלו, מי שהיה קצין חינוך ראשי בצה"ל.

חיים תורן המיקצוע המסוכן של נביא